

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

לפני:
כב' השופטת דגית ויסמן

מרואן סלטי
ע"י ב"כ עו"ד אבו פנה תמים

התובע והנתבע שכנגד

-

תולי אחזקות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד צבי גיל פינס

הנתבעת והתובעת שכנגד

בסאם קבהא
ע"י ב"כ עו"ד אבו פנה תמים

הנתבע שכנגד מס' 2:

1
2
3
4
5
6
7

פסק דין

- 8
- 9 1. בהליך זה, בו הוגשו תביעה ותביעה שכנגד, קיימת מחלוקת אחת מרכזית – האם
- 10 התובע עבד אצל הנתבעת במשך כשנה ושמונה חודשים. אם התשובה לכך היא חיובית,
- 11 אזי לאור מכתב פיטורים שהוצג, יש לקבל את התביעה לפיצויי פיטורים, לתמורת
- 12 הודעה מוקדמת ולדמי גמולים לפנסיה.
- 13 בקליפת אגוז, טענת הנתבעת היא שבפועל, היא לא העסיקה את התובע, אלא
- 14 שהסכומים ששולמו לכאורה כמשכורת לתובע, הוצאו ממנה במרמה. על יסוד זה
- 15 מבקשת הנתבעת לדחות את התביעה. בנוסף, הוגשה תביעה שכנגד, שבעיקרה מבוקש
- 16 בה החזר הסכומים ששולמו על חשבון שכרו של התובע.
- 17 2. רקע עובדתי
- 18 א. הנתבעת היא חברה העוסקת בשירותי תחזוקה, גינון וניקיון במספר אתרים
- 19 ברחבי הארץ.
- 20 במועדים הרלוונטיים הנתבעת סיפקה שירותי ניקיון וגינון (בשטחים
- 21 הירוקים) במדרשת רופין (להלן - המדרשה).
- 22 ב. כבר בשלב זה יש להבהיר שהמדרשה מתחלקת לשלושה מתחמים: המרכז
- 23 האקדמי, בית הספר להנדסאים ומעונות הסטודנטים (עדות מנכ"ל הנתבעת,

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 רמי אוחנה בעמוד 16 שורות 9-25, עדות בסאם קבהא, הנתבע שכנגד, בעמוד
2 25, שורות 15-18). עניין זה רלוונטי להבנת טענות הצדדים לגבי עבודתו בפועל
3 של התובע.
- 4 ג. מר בסאם קבהא, הנתבע שכנגד, הוא עובד הנתבעת לשעבר אשר שימש
5 בתקופה הרלוונטית כמנהל העבודה במחלקת הגינון במדרשה (להלן - בסאם).
6 תחת ניהולו של בסאם עבדו ארבעה עובדים.
- 7 ד. במשרדי הנתבעת במתחם עבדה גם גבי טלי בוזגלו ששימשה כמזכירה ועסקה
8 בהנהלת חשבונות (להלן - בוזגלו).
- 9 ה. לתובע הונפקו תלושי שכר כמי שעבד בנתבעת (נספח א' לתצהיר התובע), וכן
10 נערך עבורו כרטיס עובד (הוצג בפנינו עמוד ראשון מכרטיס העובד - נספח ב'
11 לתצהיר התובע).
- 12 על פי הנתונים העולים ממסמכים אלה, התובע הועסק על ידי הנתבעת כשנה
13 ו - 8 חודשים, מיום 1.4.12 ועד למועד בו נמסר לו מכתב פיטורים - 4.12.13
14 (מכתב פיטורים - נספח ג' לתצהיר התובע).
- 15 ו. עובדי הנתבעת החתימו כרטיסי נוכחות ממוחשבים, בעוד שניהול הנוכחות של
16 התובע נעשה בכתב. דוחות הנוכחות הידניים של התובע נערכו על ידי בוזגלו,
17 בהתאם לדיווחים שמסר לה בסאם.
- 18 ז. בסאם פוטר מעבודתו בחודש מאי 2014 (הודעה על תקופת עבודה - נספח א'
19 לתצהיר בסאם). סמוך לכך בסאם קיבל מכתבי המלצה מאוחנה ומנציגי
20 המדרשה (נספחים ב'-ה' לתצהיר בסאם).
- 21 ח. בין בסאם ואשתו, ניהאד, ובין הנתבעת התגלע סכסוך לגבי בעלות ברכב שהיה
22 של הנתבעת ועבר לבעלות אשתו של בסאם, אם כי נותר בחזקת הנתבעת.
- 23 בין הצדדים התנהלו הליכים משפטיים שתחילתם בבית משפט השלום
24 בחדרה, ובמסגרתם עתרה ניהאד להעביר את הרכב לחזקתה, בעוד שהנתבעת
25 עתרה להצהיר שהרכב שייך לה וכי הרישום על שם אשתו של בסאם הושג
26 במרמה.
- 27 בית משפט השלום קבע כי כלל העדויות שנשמעו (בסאם, בוזגלו ואוחנה, אשר
28 העידו גם בבית הדין) אינן מהימנות ודחה את טענות הנתבעת, על יסוד נטלים

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

1 (ה"פ (חד") 8348-07-14 תולי אחזקות בע"מ - נהאד קבאהא, 18.6.15). בית
2 המשפט המחוזי הפך את תוצאת פסק הדין של בית משפט השלום ובית
3 המשפט העליון דחה בקשת רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
4 (ע"א 52320-06-15 תולי אחזקות בע"מ נ' קבהא, 16.12.15; רע"א 8708/15
5 קבהא נ' תולי אחזקות בע"מ, 5.6.16). כלומר בסופו של יום הרכב נותר בחזקת
6 הנתבעת ונרשם על שמה.

7 להלן תמצית טענות הצדדים .3

8 א. לטענת התובע, הוא עבד אצל הנתבעת בעבודות גינון וניקיון במשך כשנה וחצי.
9 תחילה עבד במשרה חלקית במילוי מקום ובהמשך עבד במשרה מלאה, כפי
10 שעולה מדוחות הנוכחות ותלושי השכר שהונפקו לו מידי חודש בחודשו.
11 עוד נטען שהתובע פוטר מעבודתו על אתר מבלי ששולמו לו פיצויי פיטורים
12 ודמי הודעה מוקדמת. כמו כן לא בוטח בביטוח פנסיוני.

13 ב. לטענת הנתבעת, היא לא העסיקה את התובע. נטען שהתובע ובסאם שלשלו
14 לכיסם את הסכומים ששולמו לכאורה לידי התובע כשכר עבודה, בגין העסקתו
15 הפיקטיבית של התובע. על כן נטען שדין התביעה להידחות ובמסגרת התביעה
16 שכנגד אף נתבע סכום של 113,647 ₪ המהווה "עלות מעסיק" בגין העסקתו
17 הפיקטיבית של התובע וכן פיצוי נוסף בסך 30,000 ₪ בגין הפרת אמון ועגמת
18 נפש.

19 ההליך והעדים .4

20 א. כאמור, בהליך זה הוגשו תביעה ותביעה שכנגד.
21 ב. מטעם התובע נשמעו עדויות התובע והנתבע שכנגד, בסאם. תצהיר נוסף
22 שהגיש התובע מטעם עובד שעבר במדרשה, אחמד, נמשך מתיק בית הדין,
23 משזה לא התייצב לשיבת ההוכחות.

24 מטעם הנתבעת העידו מנהלה, מר רמי אוחנה (להלן - אוחנה) ומר ברוך מכלוף,
25 ששימש כמנהל אחזקה במדרשה במועדים הרלוונטיים (להלן - מכלוף). כמו
26 כן זומנה לעדות מטעם הנתבעת, גב' טלי בוזגלו, אשר סירבה להגיש תצהיר
27 עדות ראשית מטעמה.

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

1 תצהיר נוסף שהגישה הנתבעת, שניתן על ידי מר דניאל מעודה, מנהל אחזקה
2 במדרשה (במעונות הסטודנטים), נמשך מתיק בית הדין משזה לא התייצב
3 לישיבת ההוכחות.

דיון והכרעה

4
5 5. טרם ניתוח הראיות שהוצגו, יש לציין שהעדויות של העדים המרכזיים בהליך –
6 התובע, בסאם ובזגלו, לא היו מהימנות.

7 א. עדות התובע בכללותה היתה כללית מאוד וחסרה פרטים שיעידו על הכרה של
8 מקום העבודה ושל פרטי ההעסקה. כך למשל, בנושא השכר ששולם לתובע, זה העיד
9 שהשכר שולם בהמחאה ובנוסף קיבל 1,000 ₪ במזומן, כהחזר הוצאות נסיעה. על פי
10 עדותו, שכרו עמד על 5,000 ₪-6000 ₪ (עמוד 14 שורות 21-33). עדות זו אינה מתיישבת
11 עם העתקי המחאות שהנתבעת הציגה, מהן עולה ששולמו לתובע סכומים שונים
12 לחלוטין. מעבר לכך, הטענה בדבר תשלום במזומן של 1,000 ₪ בגין דמי נסיעות נטענה
13 בעלמא.

14 בנוסף, התובע לא ידע לתאר באופן מדויק או משכנע מה היתה התקופה בה שימש
15 כעובד זמני במילוי מקום. תחילה טען שעבד במתכונת זמנית 3-5 חודשים. בהמשך
16 טען שרק בחלוף 5-6 חודשים עבד באופן קבוע (עמוד 8 שורות 6-8, עמוד 12 שורות 23-
17 28). בכל מקרה, דוחות הנוכחות שהוצגו ותלושי השכר אינם עולים בקנה אחד עם
18 גרסת התובע בנושא (עמוד 12 שורות 21-26).

19 זאת ועוד - עדות התובע לגבי זהות הגורם שמסר לו את שכרו היתה בלתי עיקבית.
20 תחילה טען שבסאם מסר לו את שכרו (בהמחאה ובמזומן), וכלשונו - "בסאם הביא
21 מרמי" (עמוד 11 שורה 18). בהמשך עדותו טען שאוחנה הוא ששילם לו את השכר,
22 מידי חודש בחודשו, בהמחאה ובמזומן (עמוד 14 שורות 11-18).

23 ב. בסאם העיד שהוא או בזגלו העבירו לתובע את שכרו במעטפה וכן העביר לו
24 1,000 ₪ במזומן. לטענתו אינו יודע מה היה שכר התובע, אך זכר שמדובר ב - 200 -
25 220 ₪ ליום (עמוד 28 שורות 24-33). כלומר, למרות שבסאם העיד מטעם התובע
26 ולכאורה היה ממונה עליו, גרסאותיהם של התובע ובסאם לגבי שכרו של התובע אינן
27 מתיישבות זו עם זו.

28 בהקשר זה בסאם העיד שאינו יודע מה השכר ששולם לתובע, אף ששתי המחאות
29 שנרשמו על שם התובע הופקדו בחשבון הבנק של בסאם, עניין המטיל צל כבד על
30 גרסתו בעניין זה.

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- ג. עדויותיהם של התובע ובסאם, לא התיישבו זו עם זו גם במקרים נוספים.
- כך לדוגמה בסאם, ששימש מנהל העבודה, העיד שעל פי רוב התובע עבד במעונות ולמעשה לא היתה לו כל אינטראקציה עם "ברוך", כלומר עם מר ברוך מכלוף, אחראי אחזקה בתחום המרכז האקדמי. בסאם הוסיף כי "דניאל", היינו מר דניאל מעודה (העד שלא התייצב) היה אחראי אחזקה במעונות (עמוד 27 שורות 6-33). מעדות זו מתבקשת המסקנה שהתובע אשר עבד בשטח המעונות הכיר את דניאל. לעומת זאת, התובע העיד שאינו מכיר את "דניאל", בעוד שפגש בברוך במדרשה, אך ההיכרות ביניהם אינה אישית או מקצועית (לדבריו, ברוך "הסתובב" במדרשה; עמוד 12 שורות 10-17).
- כמו כן, עדותו של בסאם לגבי הגורמים האחראים על תחום האחזקה במדרשה היתה מתחמקת ובלתי עקבית וכך גם עדותו לגבי האזורים במדרשה בהם התובע הוצב לעבוד (עמוד 27 שורות 6-33).
- ד. בנוסף, עדותם של התובע ושל בסאם לגבי דיווחי הנוכחות לא התיישבה עם עדותה של בוזגלו. בסאם העיד שהעביר את דיווחי הנוכחות של התובע לבוזגלו ובסוף כל יום עבודה הוא וצוותו, לרבות התובע, נכנסו למשרד ופגשו שם את בוזגלו (עמוד 28 שורות 20-23). גם התובע העיד באופן דומה. לעומת תיאור זה, בוזגלו הכחישה את התיאור לפיו העובדים נכנסו למשרדה, וטענה שקיבלה מבסאם את דיווחי הנוכחות של התובע (עמוד 24 שורות 6-14).
- ה. גם עדותה של בוזגלו לא היתה מהימנה. ניכר היה שהעדה אינה מעוניינת להעיד ובהתאם תשובותיה היו כלליות וסתמיות. על פי העדות שנמסרה בבית הדין, בוזגלו ראתה את התובע עובד במדרשה. תוכן העדות אינו מתיישב עם ראיות מזמן אמת (כפי שיפורט בהמשך), לפיהן בוזגלו אמרה לאוחנה שהתובע אינו עובד אצל הנתבעת ואף הוסיפה כי היא חוששת מאוד מבסאם.
- על רקע ההתרשמות מעדויות אלו, יש לפנות ולבחון את הראיות שהוצגו על ידי הצדדים.
6. בנושא תקופת העבודה, התובע טען שעבד בנתבעת מיום 1.4.12 ועד ליום 4.12.14. מטעם התובע הוצגו הראיות הבאות:
- תלושי שכר;
- דוחות נוכחות שנרשמו בכתב ידה של בוזגלו;

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

1 כרטיס עובד לשנת 2012 (דף ראשון בלבד), שאף הוא מולא על ידי בוזגלו;
2 טופס מיום 25.10.12, בדבר ביצוע הדרכה בתחום הבטיחות ועליו חתומים חמישה
3 עובדים, ביניהם בסאם והתובע;
4 מכתב פיטורים בחתימתו של מנהל הנתבעת, אוחנה, ובשולי המסמך נכתב שהוא
5 נמסר לעובד ובשוליו מופיעה חתימה הנחזית להיות חתימתו של התובע.
6 בתמיכה לעדות התובע בנושא, העיד בסאם שהתובע נקלט על ידו כעובד של הנתבעת
7 ועבד במדרשה במועדים הרלוונטיים (סעיפים 22-23 לתצהיר בסאם).
8 כאמור, גרסת הנתבעת היא שהתובע כלל לא הועסק על ידה ורישומו כעובד היה
9 פיקטיבי, במסגרת הונאה שבוצעה על ידי בסאם ובמסגרתה התובע ובסאם, ששימש
10 כמנהל עבודה וניתן לו חופש פעולה מלא במדרשה, עשו קנוניה כנגד הנתבעת ושלשלו
11 לכיסם סכומים שלא כדין בגין רישומו הפיקטיבי של התובע כעובד של הנתבעת
12 (סעיפים 9-18 לתצהיר אוחנה).
13
14 מהמסמכים שהתובע הציג עולה כי במשך תקופה ארוכה של כשנה ושמונה חודשים, 7.
15 התובע דווח כעובד של הנתבעת, הונפקו לו תלושי שכר ושולם לו שכר בהמחאות ואף
16 הועבר לידי מכתב פיטורים. חרף הראיות הנ"ל, מבקשת הנתבעת כיום לקבוע שהמזג
17 העולה מהמסמכים – חלקם מסמכים שמוצגים לרשויות (כגון תלושי שכר), אינו נכון
18 וכי בפועל התובע כלל לא עבד בשורותיה.
19 על פי הדין, תלושי שכר מהווים ראיה לכאורה לנכונות תוכנם (ע"ע (ארצי) 42463-09-
20 11 גז גולן (יואב ברמץ) - נגריית שירן בע"מ, 18.3.13). הדברים נכונים גם לגבי מכתב
21 פיטורים, המהווה ראיה לכאורה לכך שהתקיימו יחסי עובד - מעסיק ולכך שהעובד
22 פוטר מעבודתו (ע"ע (ארצי) 65/99 אליאנס חברה לצמיגים (1992) בע"מ - מימון,
23 22.10.00; להלן - עניין אליאנס). לגבי תוכנו של מכתב פיטורים נקבע שהחזקה לגבי
24 נכונות תוכנו ניתנת לסתירה.
25 כאמור, טענתה המרכזית של הנתבעת היא שבסאם והתובע רקמו קנוניה נגדה ודיוחו
26 על התובע כעובד, למרות שלא עבד אצלה בפועל. כאשר נטענת נגד העובד טענה כי
27 ביצע מעשה בעל אופי פלילי, נדרשת מידת הוכחה מוגברת, מעבר למידת ההוכחה
28 הרגילה הנדרשת בהליך אזרחי (דב"ע נה/ 3-60 חמיד - הלמן, 5.7.95; ע"ע (ארצי)
29 1079/04 מרכולית כוכב בע"מ - עיזבון המנוח לב רובינשטיין ז"ל, 25.4.06
30 והאסמכתאות שם).

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 כפי שיפורט להלן, חרף המסמכים שצורפו, הוכח שהתובע לא עבד בפועל בנתבעת
2 במועדים הרלוונטיים, כך שלמעשה מהנתבעת הוצאו סכומים שלא כדין, בגין
3 "העסקת" התובע.
- 4 9. על פי עדותו של אוחנה, מנכ"ל הנתבעת, הוא סמך על בסאם אשר פיקח על העבודה
5 במדרשה, כאשר אוחנה לא שהה בעצמו בשטחה. עוד העיד שבעקבות שיחה שקיים
6 בוזגלו, שהיתה העובדת האדמיניסטרטיבית מטעם הנתבעת במדרשה, נודע לו שלא
7 עובד במקום כל עובד בשם סלטי מרואן (סעיף 21 לתצהיר אוחנה). למחרת היום בו
8 נמסרו לו דברים אלה, אוחנה הגיע למדרשה ודרש לראות את התובע. בסאם השיב
9 שיחפש את התובע, אך שב למשרד וטען שלא מצא אותו. בהמשך היום בסאם התקשר
10 לאוחנה והודיע לו שמצא את התובע בסניף "ארומה" במדרשה, כי השניים התקוטטו
11 ביניהם וכי הוא מבקש לפטר את התובע. בסאם הפנה את אוחנה לבוזגלו, שאימתה
12 בפניו את טענותיו של בסאם. לאחר שיחה זו, בוזגלו התקשרה לאוחנה וטענה בפניו
13 שהתובע לא היה במדרשה וכי האירוע שהוצג על ידי בסאם לא התרחש.
- 14 10. אוחנה הקליט את השיחה שקיים עם בוזגלו, בה העלתה בפניו דברים אלה ותמליל
15 השיחה הוצג מטעם הנתבעת. כמו כן הוצגו מסרונים שבוזגלו שלחה לאוחנה, לאחר
16 פיטורי התובע (סעיפים 22-24 לתצהיר אוחנה, עדות אוחנה בעמוד 16 שורה 30 עד
17 עמוד 17 שורה 14, תמליל נספח ב' 2 לתצהיר אוחנה). אוחנה שב על גרסתו זו באופן
18 עיקבי ובהיר גם בחקירתו הנגדית (עמוד 16 שורה 30 עד עמוד 17 שורה 3):
- 19 "אני אספר את הסיפור. יום אחד הייתי במלון בזיכרון, התקשרה אליי טלי
20 הפקידה, אמרה שהיא מתפטרת. היא אמרה שיהבנאדם שנותן לך כ"כ הרבה
21 אמון מרמה אותך, ושאין עובד כזה בשם סלטי, ואני יודעת שהוא משקר ואני
22 לא יכולה לשאת בשקר הזה". אמרתי לה שאני אבדוק את זה ושלא תתפטרי.
23 למחרת באתי בבוקר, פגשתי את בסאם במכללה, אמרתי לו כמה עובדים יש
24 לך פה? אמר לי '4 ואני' ביקשתי את השמות והוא אמר לי ואמר לי גם סלטי.
25 ראינו את כל העובדים מלבד סלטי, הוא אמר שכנראה סלטי ברח לו והוא לא
26 יודע איפה הוא. כשביה"ד שואל מתי זה קרה אני משיב שאני לא זוכר את
27 התאריך המדויק, זה כתוב בתצהיר. דצמבר 2013."
- 28
- 29 תמונה דומה עולה מהתמליל שהוצג על ידי הנתבעת, כלומר שהתובע לא עבד מטעם
30 הנתבעת בשטח המדרשה. להלן יובאו עיקרי הדברים:
- 31 עמוד 7 שורות 25-26 לתמליל:
- 32 "רמי: את פעם ראית את סלטי עובד במדרשה

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 טלי: לא. אף פעם"
- 2
- 3 עמוד 11 לתמליל שורות 3-4 (דברי בוזגלו):
- 4 "כמה חודשים שכאילו ראיתי, הבנתי שאין דבר כזה. שהבנתי שהם כאילו
- 5 ארבעה עובדים ולא חמישה עובדים אבל בסדר..."
- 6
- 7 עוד עולה מתמליל השיחה, שבזוגלו חששה מאוד מבסאם, והבהירה שאינה מעוניינת
- 8 להעיד בבית משפט (עמוד 12 לתמליל שורות 20-26, עמוד 13 לתמליל שורות 1-26,
- 9 עמוד 14 שורות 23-27). בין השאר נאמרו הדברים הבאים: "רמי תוציא אותי
- 10 מהמשפטים האלה...תרחם עלי";
- 11 "אני לא רוצה אם יפגע בילדים שלי, אוי ואבוי" (עמוד 15 לתמליל שורה 10, ר' כלל
- 12 דבריה בעמוד 15 לתמליל, שורות 1-27)
- 13 "הוא ינקום בך, הוא ינקום בי, הוא ינקום בכל מי שיהיה בבית משפט" (עמוד 16
- 14 לתמליל שורה 2)
- 15 דברי בוזגלו בשיחה מתיישבים עם תוכן המסרונים ששלחה לאוחנה, גם הם בזמן אמת
- 16 (נספח ב' 3 לתצהיר אוחנה):
- 17 "אל תשאל את דודי אם בסאם דיבר איתו, כי אז בסאם ידע שאני מספרת
- 18 לך הרבה דברים, תעשה את זה בדרך אחרת, כאילו אתה לא יודע שבסאם
- 19 דיבר איתו" (מסרון מיום 10.12.13)
- 20
- 21 ור' גם מסרונים מבזוגלו לאוחנה ביום 13.12.13 (בשעות הבוקר - 11:04-8:04):
- 22 "בוקר טוב, אני צריכה לדבר איתך דחוף"
- 23 "לפני שאתה מדבר עם בסאם"
- 24 "תגיד לו שאתה גם מה לעשות לגביי, כביכול גם אני שיקרתי ביום רביעי לגבי
- 25 עובד חמישי, כדי שהוא לא יחשוד בי"
- 26 "תגיד לו שאתה חושב אולי לפטר אותי"
- 27
- 28 וסמוך לאחר מכן, מסרון נוסף (8:30):
- 29 "רמי תאשר לי שקיבלת את ההודעות שלי ושהבנת, זה חשוב לי"

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 ביום 24.12.13 הוחלפו המסרונים הבאים :
- 2 רמי אני מבקשת שתוציא לי מכתב פיטורין, כדי שאוכל
3 לחתום אבטלה, אני אחכה חודש לעשות חפיפה, ועדיף מאוד
4 שזה יהיה כבר, שתחזיר את יגאל
- 5 אוחנה : מחר אני אבוא לדבר
- 6 בוזגלו : לא רוצה שבסאם ידע
7 אתה לא צריך לבוא תקבל את ההחלטה שלי בבקשה
- 8 ביום 27.12.13 הוחלפו המסרונים הבאים :
- 9 אוחנה : את ברופין עכשיו?
10 בוזגלו : כן
11 הוא לא יודע שדיברתי איתך ואתה לא יודע שאני ברופין.
12
- 13 ומספר חודשים לאחר מכן, ביום 25.4.14, כתבה בוזגלו לאוחנה :
- 14 "לא צריך, אתמול הבנתי עם מי יש לי עסק, ויש עוד הרבה דברים שאף אחד
15 לא יודע, וחבל שלא הלכתי למשטרה"
- 16 מכל המתואר לעיל עולה כי בזמן אמת, בוזגלו חששה מאוד מבסאם (עניין שיכול
17 להסביר את תוכן עדותה בבית הדין בהליך זה) וכי מסרה לאוחנה כי ההתנהלות
18 במדרשה, עליה בסאם היה מופקד ואחראי מטעם הנתבעת, לא היתה תקינה.
- 19 11. בחקירתה הנגדית של בוזגלו בבית הדין, תחילה היא אישרה שהדברים שנאמרו על
20 ידה בשיחה המוקלטת מזמן אמת, נאמרו על ידה באופן חופשי (עמוד 23 שורות 28-
21 29). בהמשך חזרה בה חלקית מדברים אלה וטענה כך :
- 22 "ש. את יכולה לאשר לי שכל מה שמה שנאמר בשיחות בינך לבין רמי
23 אלה דברים שאמרת לו מרצונך והכל נכון?
- 24 ת. בגדול כן, אני לא ממש יודעת מה כתוב או מה נאמר, אז אני לא
25 יכולה להגיד בוודאות שזה 100 אחוז כן."
26
27 (עמוד 24 שורות 23-26, ר' גם בהמשך עדותה בעמוד 24 שורות 32-33).
28
- 29 בוזגלו הוסיפה שאינה זוכרת שאמרה לאוחנה כי בכוונתה להתפטר וכי בסאם "גונב
30 אותו" (עמוד 25 שורות 1-5).
31

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 בניגוד לאמור בשיחה בין בוזגלו ואוחנה, בה בזמן אמת בוזגלו מסרה לאוחנה שהתובע
2 אינו עובד בפועל עבור הנתבעת, בחקירתה הנגדית בוזגלו טענה בוזגלו שהיא מכירה
3 את התובע וזיהתה אותו כאשר ישב באולם בית הדין (עמוד 25 שורות 6-11).
4
5 להשלמת התמונה יצויין שבוזגלו הגישה תצהיר מטעם בסאם בהליך האזרחי שניהל
6 מול הנתבעת בבית משפט השלום בחדרה (בנושא המכוננית).
7
8 המסקנה העולה מכלל הראיות ועדותה של בוזגלו היא שהדברים שמסרה במסגרת .12
9 עדותה בבית הדין לא היו מהימנים ואין לקבל את תוכנם. בוזגלו אישרה תחילה
10 שדברים שמסרה לאוחנה בזמן אמת נאמרו בחופשיות ולמעשה שיקפו את מצב
11 הדברים בפועל. במסגרת העדות בבית הדין, ביקשה לחזור בה מדברים ברורים
12 שמסרה לאוחנה ולפיהם התובע לא עבד במדרשה והיא מעולם לא ראתה אותו בשטח
13 המדרשה. עם זאת העדות בנושא זה לא היתה קוהרנטית או משכנעת, שכן בוזגלו לא
14 הכחישה שהיא ביקשה שאוחנה יפטר אותה וכי בסאם מבצע תרמית כנגד הנתבעת,
15 אלא טענה שהיא אינה זוכרת שהדברים נאמרו על ידה. כלומר, אישרה חלק מהדברים
16 שתועדו על ידי אוחנה בתמלול ובמסרונים.
17
18 כאמור, בוזגלו גם העידה לטובת בסאם בהליך האזרחי שניהל כנגד הנתבעת בבית
19 משפט השלום בחדרה. בפסק הדין בהליך המקביל, נקבע שעדותה של בוזגלו לא היתה
20 אמינה ועמדה בסתירה לדברים שמסרה בזמן אמת (סעיף 12 לפסק הדין של בית
21 משפט השלום). בכך לחזק את ההתרשמות מעדותה של בוזגלו בהליך זה, המתיישבת
22 עם שאר הראיות שתוארו לעיל.
23
24 לאור ההתרשמות מעדותה של בוזגלו בבית הדין, יש להעדיף את העולה מהראיות .13
25 מזמן אמת והמשקל שיש לייחס להן עולה על העדויות שנשמעו בעל פה בהליך.
26 התמונה המצטיירת מהתמליל ומהמסרונים שהוחלפו היא שבוזגלו חששה מאוד
27 מבסאם, ומדובר בחשש שהבסיס לו אינו ברור. בוזגלו הבהירה לאוחנה שבסאם עשה
28 קנוניה נגדו וכי במדרשה עובדים ארבעה עובדים בלבד ולא חמישה עובדים כפי שדוות.
29 כמו כן, בוזגלו הבהירה לאוחנה, באופן שאינו משתמע לשתי פנים, שהתובע לא עבד
30 במדרשה.
31
32 לאמור לעיל יש להוסיף כי פרטים שבוזגלו מסרה, כביכול לגבי פרטי עבודתו של .14
33 התובע במדרשה, אינם מתיישבים עם תוכן עדותו של התובע ואף בכך לחזק את

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 המסקנה לפיה אין לתת משקל לעדותה בבית הדין וכן כי יש ממש בגרסת הנתבעת,
2 לפיה התובע כלל לא עבד עבורה.
- 3 כך למשל, התובע העיד שעבר במשרדה של בוזגלו מידי יום ביומו (עדות התובע בעמוד
4 13 שורה 5), אך בוזגלו העידה שהעובדים לא עברו במשרדה, אלא שהיא הסתובבה
5 בשטח המדרשה וראתה את העובדים (עמוד 24 שורות 13-14).
- 6 יצויין שגם בהקשר זה, ניכר היה שבוזגלו מבקשת לצמצם את מעורבותה בכל הנוגע
7 למחלוקת בשאלה אם התובע אכן הועסק בפועל על ידי הנתבעת ועדותה היתה
8 מסוייגת (עמוד 24, שורות 13-14):
- 9 "הם לא היו עוברים דרכי בד"כ אבל הכרתי אותם כי כשהייתי יוצאת לשטח
10 הייתי רואה חלק מהם. לא תמיד ראיתי את כולם ולא היתה לי אינטרקציה
11 עם עובדי הגינון."
12
- 13 15. אשר לשאר העדויות שנשמעו – גם אלה אינן מתיישבות לכלל תמונה קוהרנטית
14 וברורה לפיה התובע עבד בשטח המדרשה מטעם הנתבעת.
- 15 מטעם הנתבעת העיד מר ברוך מכלוף ששימש כמנהל אחזקה במרכז האקדמי רופין
16 (להלן – מכלוף). ברוך העיד שלא הכיר את התובע וכי לא ראה את התובע במדרשה,
17 אף שהוצגה לו תמונה של התובע (סעיפים 5-8 לתצהיר התובע, נספח א' לתצהיר
18 מכלוף). אמנם מכלוף מיוודד עם אוחנה ובעדותו ניסה לצמצם את מידת הקרבה
19 החברית שבין השניים (השניים מטיילים יחד בשביל ישראל – עדות מכלוף בעמוד 22
20 שורות 9-10, ר' עדות אוחנה בעמוד 19 שורה 31 עד עמוד 20 שורה 3). על כן יש
21 להתייחס לעדותו בזהירות. עם זאת, אין משמעות הדברים היא כי יש להתעלם
22 מעדותו, באשר היא משתלבת עם ראיות נוספות התומכות בגרסת הנתבעת.
- 23 אין זה סביר שהתובע עבד פרק זמן כה רב (למעלה משנה וחצי, לטענתו) מבלי שייראה
24 בשטח המדרשה, גם אם על פי רוב לא עבד באזור המרכז האקדמי, עליו היה אמון
25 מכלוף. כאמור, בנסיבות אלה, עדותו של מכלוף מחזקת את טענות הנתבעת לפיהן
26 התובע לא עבד בפועל בשטח המדרשה.
- 27 16. התובע נשאל האם הכיר את "ברוך" מהמדרשה, התובע אישר כי ראה את ברוך
28 שלטענתו "הסתובב" ברופין, אך לא עמד בקשר ישיר עימו. התובע גם העיד שלא הכיר
29 את "דניאל", שלטענת בסאם היה אחראי אחזקה באיזור המעונות (עדות התובע עמוד
30 12 שורות 10-17 ועדות בסאם בעמוד 27, שורות 6-33).

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 אמנם מר דניאל מעודה לא התייצב להעיד בבית הדין, למרות שתצהירו הוגש מטעם
2 הנתבעת, אך על פי העדויות שנשמעו, מר מעודה היה אחראי מטעם המדרשה באזור
3 המעונות. על כן מעדות בסאם מתבקשת המסקנה כי התובע, שעבד בשטח המעונות,
4 אמור היה להכיר את מעודה. עדותו של התובע לפיה לא הכיר אותו, אינה מתיישבת
5 עם גרסת התובע והעד מטעמו לגבי עבודה בפועל בשטח המדרשה.
- 6 ראוי לציין בהקשר זה, כי עדותו של בסאם בעניין תחומי אחריותו של מעודה באזור
7 המעונות, היתה מתחמקת. תחילה טען שקיבל ממעודה, כמו גם ממכלוף, הנחיות
8 עבודה במידת הצורך, אך בהמשך טען שמעודה לא עסק בתחום הגינון (עמוד 27 שורות
9 8-21, ההדגשות הוספו – ד.ו.):
- 10 "ש. איך דניאל וברוך נכנסים לתמונה, הם נותנים לך הנחיות?
11 ת. יש לי סידור עבודה שחזור על עצמו, שמתחילים על הבוקר ואח"כ אני
12 אומר להם איפה להתחיל ואיפה לסיים. עד עשר כל אחד יודע מה
13 לעשות ואח"כ אני אומר להם. אם ברוך ביקש משהו מיוחד, אז הייתי
14 הולך. ברוך תמיד היה אצלו כל בוקר שני עובדים, אין מצב שפחות.
15 אז היית לוקח שני עובדים ושם אצל ברוך?
16 ת. כן והוא רואה אותם ובודק אותם.
17 ש. ומי שעבד אצל דניאל?
18 ת. אותנו דבר.
19 ש. אתה שם עובד בבוקר ואומר לו איפה הוא עובד ודניאל איתו כל היום?
20 ת. לא, הוא לא קשור לגינון, הוא אחראי על המעונות, פה חסרה מנורה
21 או הריצוף שבור, אבל אני נותן לעובדים מה לעשות. דניאל לא מתעסק
22 עם העובד שלי. עובד שלי אצלו עושה מה שאני אומר לו. למשל
23 הסטודנטים עושים חגיגות בדשא ומנקים את הניירות, גיזום, חרמש
24 וזה. עד עשר ניקיון ואז מכניס אחר שיגזום וזה הסידור שכולם רואים
25 אותו."
26
- 27 לכך יש להוסיף שלמרות שבסאם טען שהתובע עבד בעיקר באזור המעונות (עמוד 27
28 שורות 24-25), בהמשך חזר בו וטען שאינו יודע היכן עבד התובע. בלשונו: "אני לא
29 יודע אני לא יכול להגיד לך כל עובד איפה עבד" (עמוד 27 שורה 33).
- 30
- 31 18. כאמור, עדויותיהם של בסאם והתובע לא התיישבו זו עם זו ולכן מידת מהימנותן,
32 בהיותן העדויות היחידות מטעם התובע, אינה רבה. גם אם נלך לשיטתו של בסאם,
33 לפיה התובע עבד בדרך כלל באזור המעונות, אין זה סביר שהתובע לא הכיר את
34 מעודה, אחראי האחזקה במעונות. בנוסף, אם התובע אכן עבד במשך למעלה משנה
35 וחצי בשטחי המדרשה, סביר יותר שמכלוף היה מכיר אותו, וכאמור - מכלוף העיד
36 שלא ראה את התובע.
37

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

19. לסיכום ביניים של כל האמור לעיל: בוזגלו הודיעה לאוחנה שהתובע אינו עובד במדרשה, היא חששה מבסאם וביקשה שאוחנה לא יספר לבסאם שהיא דיווחה לו על הדברים. בוזגלו גם הבהירה שאינה מעוניינת להגיע לבית משפט ולהעיד נגד בסאם. מכלוף, שעבד במדרשה, העיד שלא פגש בתובע במדרשה במועדים הרלוונטיים. בנוסף, עדויותיהם של התובע ובסאם לא התיישבו זו עם זו. עדויות אלה מטילות ספק של ממש בטענה לפיה התובע עבד בשטח המדרשה ומחזקות את טענות הנתבעת.
20. לאמור לעיל יש להוסיף את ההתייחסות לגרסת התובע לגבי פרטי עבודתו ולמסמכים שהציג.
- על פי עדות התובע, הוא נקלט כעובד מחליף ובהמשך הפך לעובד קבוע (סעיפים 5,8 לתצהיר התובע). התובע הבהיר שעבד עם עוד שלושה עובדי גינון, כך שצוות העובדים מנה ארבעה עובדים (עמוד 12 שורות 5-2). גם בסאם העיד שבצוות הגינון עבדו ארבעה עובדים תחת ניהולו (עמוד 26 שורה 2).
- בניגוד לעדויות אלה, על פי דוחות הנוכחות שהתובע הציג, בצוות הגינון עבדו יותר מארבעה עובדים. למשל, בחודש ספטמבר 2013 (דו"ח בכתב יד) נרשמו חמישה עובדים (זידאן, תאמר, אשר, אחמד והתובע). כך גם בחודש מרץ 2013 (דו"ח בכתב יד), נרשמו חמישה עובדים (עלא, תאמר, זידאן, אשר, אחמד (מוחמד)).
- יש להדגיש שאין מדובר בתקופת העבודה הראשונית של התובע במהלכה עבד במילוי מקום, עניין שיכול היה להסביר מצבת עובדים גדולה מהמספר הקבוע במקום.
- לעומת זאת, בחודשים אחרים, במהלך תקופת העבודה ולא רק בתחילתה (בחודשים ינואר ופברואר 2013), התובע נרשם כעובד מחליף. אף זאת בניגוד לגרסת התובע לפיה רק בתחילת העבודה הוזמן לעבוד כעובד מחליף.
- עדותם של התובע ושל בסאם לפיה בצוות הגינון עבדו ארבעה עובדים בלבד (נוסף על בסאם ששימש כמנהל), מנוגדת לדברים שמסרה בוזגלו לאוחנה, בזמן אמת, לפיהם במדרשה עובדים חמישה עובדים ולא ארבעה (עמוד 11 לתמליל, שורות 4-3):
- "כמה חודשים שכאילו ראיתי, הבנתי שאין דבר כזה. שהבנתי שהם כאילו ארבעה עובדים ולא חמישה עובדים אבל בסדר..."

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 על פי הדוחות שהוצגו, מהם עולה כי במדרשה עבדו חמישה עובדים ואף בשים לב
2 לדבריה של בוזגלו שנאמרו בחופשיות לפני תחילת ההליכים, נקבע כי במדרשה דווחו
3 חמישה עובדים, ביניהם התובע.
- 4 יש לציין שלא הוצגו דוחות נוכחות של יתר העובדים במדרשה, עניין שהיה בו כדי
5 לסייע לשפוך אור על המחלוקת לגבי העסקתו בפועל של התובע. בעניין זה אוחנה העיד
6 שדוחות הנוכחות, לרבות הדוחות שהציג התובע בהליך, נגנבו ממשרדי הנתבעת וכי
7 אין בידי הנתבעת עותק מקורי מדוחות הנוכחות שהציג התובע (עמוד 21 שורות 23-
8 30).
- 9 התובע טען שלפני סיום עבודתו, הוא ביקש וקיבל את כל כרטיסי הנוכחות שלו (סעיף
10 16 לתצהיר התובע). מעדות התובע לא ברור מתי הגיע לקחת את דוחות הנוכחות
11 המקוריים ממשרדי הנתבעת (הדוחות שהחזיק בזמן החקירה היו ממורקרים, היינו
12 דוחות מקור - עמוד 13 שורות 18-24). לא מצאנו לקבוע מסמרות בנושא זה. עם זאת,
13 בנסיבות אלה ועל פי הראיות שהוצגו והשוואתן לעדויות שנשמעו ולראיות נוספות,
14 החסר הראייתי לגבי אי הצגת דוחות הנוכחות של שאר עובדי הנתבעת במקום לא
15 יפעל לחובת הנתבעת.
- 16 כאמור, התובע טען שהוא עבד בנתבעת תחילה במילוי מקום, ובהמשך הפך לעובד
17 קבוע (סעיפים 5, 8 לתצהיר התובע). התובע לא הבהיר אימתי עבר לשמש כעובד קבוע
18 וכן לא הבהיר מה היה היקף עבודתו. בחקירתו הנגדית טען שתחילה שימש כעובד
19 במשרה חלקית, לפי הצורך, ובחלוף תקופה של 5-3 חודשי עבודה (בהמשך נטען 5-6
20 חודשי עבודה), עבר לשמש כעובד קבוע. גם בבית הדין התובע לא הבהיר מה היה היקף
21 עבודתו בתקופה בה היה לטענתו עובד קבוע וכלל הפרטים שמסר בעניין זה נותרו
22 כלליים וסתומים (עמוד 12 שורות 22-32, ההדגשה הוספה – ד.ו.):
- 23 ש"ש. במהלך העבודה שלך באופן ממוצע. עבדת כל יום? או יום כן יום לא?
24 ת. כן גם, ב-5-6 חודשים ככה נכנסתי לעבודה, אבל אח"כ יום ככה יום ככה. למה?
25 כי זה בנאדם לא עובד והוא היה מתקשר אליי לבוא לעבוד.
26 ש. אחרי 5 חודשים עבדת כל יום?
27 ת. ככה כן.
28 ש. מה זה ככה?
29 ת. לא זוכר בדיוק, 6 חודשים ואז אמר לי "אתה פועל רציני, תעבוד קבוע".
30 אמרתי בסדר.
31 ש. אבל כמה ימים עבדת בשבוע?
32 ת. שנה ו-8 חודשים עבדתי.
33 ש. כמה ימים עבדת בשבוע?
34 ת. יומיים, יום אחד, שלוש. לא בדיוק. הייתי מחליף".
35

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 אף שעדות התובע בעניין היקף עבודתו לא היתה ברורה, ניתן להבין מעדותו כי תחילה
2 עבד כמחליף באופן לא קבוע, ובהמשך עבר לשמש כעובד קבוע (בהיקף מלא). עם זאת,
3 מתלושי השכר שהוצגו עולה כי כבר בחודש אפריל 2012, עם קליטתו לעבודה, התובע
4 עבד 24 ימים - 202 שעות בחודש. גם בחודש השני לעבודתו, מאי 2012, התובע עבד
5 לכאורה באופן מלא (24 ימי עבודה, 228 שעות עבודה ובנוסף שני ימי חג). כך גם בחודש
6 הבא, יוני 2012 (24 ימי עבודה 206 שעות עבודה).
- 7 מעבר לכך שגרסת התובע בנושא היקף עבודתו לא היתה ברורה ואינה מתיישבת עם .23
8 תלושי השכר, ניתן לראות כי גם בדיווחי הנוכחות שמולאו בעניינו נפלו פגמים
9 מהותיים, המטילים ספק בדבר מהימנותם ונכונותם.
- 10 על פי עדות התובע, הוא העביר דיווחי נוכחות ואלו נרשמו על ידי עובדת הנתבעת
11 במשרד (סעיף 15 לתצהיר התובע). לעומת זאת, בוזגלו, ששימשה כעובדת
12 אדמיניסטרטיבית במשרד הנתבעת במדרשה, העידה שהיא מילאה את דיווחי
13 הנוכחות של התובע בהתאם לנתונים שמסר לה בסאם (עמוד 24 שורות 11-3). בסאם
14 העיד שמסר לבוזגלו את דיווחי הנוכחות של התובע, שעל פי רוב עבר במשרדה של
15 בוזגלו מידי יום ביומו (עמוד 28 שורות 1-23). כפי שכבר תואר, בוזגלו העידה שהתובע
16 ויתר העובדים לא נהגו להכנס למשרדה במדרשה וכי דיווחי הנוכחות של התובע
17 הועברו לידה על בסאם (עמוד 24 שורות 14-4).
- 18 מעיון בדוחות הנוכחות עולה שהם אינם תואמים לנתונים שפורטו בתלושי השכר. .24
19 לדוגמה, על פי דוחות הנוכחות, בחודש אפריל 2012 התובע עבד 21 ימי עבודה, בעוד
20 שלפי תלושי השכר התובע עבד 24 ימי עבודה (202 שעות). על פי דו"ח הנוכחות לחודש
21 דצמבר 2012, התובע עבד 14 ימי עבודה, ובתלושי השכר צוינו 21 ימי עבודה (170 שעות
22 עבודה).
- 23 כך גם בחודש ספטמבר 2013 - לפי דו"ח הנוכחות התובע עבד 22 ימי עבודה ובתלושי
24 שולם שכר בגין 23 ימי עבודה (190.5 שעות עבודה בצירוף שעות הפסקה).
- 25 גם במקרים בהם קיימת התאמה בין דוחות הנוכחות לתלושים, נראה שהתובע דווח
26 כמי שהחליף מספר עובדים ונזקפו לזכותו שעות עבודה כפולות וחופפות.
- 27 כך לדוגמה, בחודש אוגוסט 2012 - בהתאם לדו"ח הנוכחות התובע עבד 14 ימי עבודה,
28 אך הדיווחים על התובע היו כפולים ונזקפו לזכותו שעות עבודה כפולות:

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 יום ו' 3.8.12 - צוין כי התובע עבד בשעות 14:30-30:06 והחליף את זידאן וכן נרשם
2 רישום כפול בגין אותו יום ולפיו התובע החליף עובד נוסף - "במקום מוחמד מסעוד";
- 3 יום א' - 5.8.12 - נרשם שהתובע החליף את אחמד ומוחמד (רישום כפול - 6:30
4 (15:00) וכך אף בהמשך החודש :
- 5 - 10.8.12 - זידאן ומוחמד מסעוד; 12.8.12 - אשר בלייני, מוחמד מסעוד; 14.8.12 -
6 16.8.12 נרשם שהתובע החליף גם את "אשר" וגם את "מוחמד מסעוד"; 17.8.12 -
7 החליף את זידאן ואת מוחמד מסעוד, 31.8.12 - "מוחמד מסעוד" ו"אחמד".
- 8 כך גם בחודשים הבאים: ספטמבר 2012 - התובע דווח כמי שעבד ביום 28.9.12 -
9 החליף את זידאן ומוחמד, ביום 30.9.12 - אשר ומוחמד.
- 10 בנוסף ביום 17.9.12 - אחמד, מוחמד מסעוד, ויש להדגיש שבאותו יום חל ראש השנה
11 ואין כל ראייה לכך שהנתבעת פעלה ביום זה.
- 12 בסך הכל בחודש זה התובע דווח כמי שעבד 12 ימים והיה זכאי לכל היותר 102 שעות
13 עבודה (בחישוב שהוא על הצד הגבוה, על בסיס 8.5 שעות עבודה ליום, אף שבחלק
14 מהימים עבד 8 שעות). למרות זאת בדו"ח חושבו גם שעות עבודה כפולות ונרשם
15 שהתובע עבד 125 שעות. בתלוש השכר שולם בגין 125 שעות עבודה וכן שכר בגין
16 10 שעות עבודה, סך הכל 135 שעות עבודה וכן תמורת יום חופשה בסך 225 ₪.
- 17 הדבר נשנה גם בחודש אוקטובר 2012 וגם בחודש זה צויין שהתובע עבד בחג הסוכות
18 וכן בחודש ינואר 2013.
- 19
- 20 25. המסקנה מהמתואר לעיל היא שהרישום שבדוחות הנוכחות שהתובע הציג אינו
21 מהימן. הדוחות כוללים דיווחים כפולים ובחלק מהמקרים שולם לתובע שכר בגין
22 דיווחים כפולים אלה. כמו כן, בחלק ניכר מתקופת העבודה המדווחת, דוחות הנוכחות
23 אינם תואמים לנתונים שבתלושי השכר. בכלל זה, דווח שהתובע עבד גם בימי חג
24 (בראש השנה ובחג הסוכות), עניין שאינו סביר כלל. בנסיבות אלה, אין לתת משקל רב
25 לדוחות שצורפו, כמו גם לתלושי השכר.
- 26 26. התובע הציג טופס השתתפות בהדרכה מיום 25.10.12, ששמו מופיע בו כאחד העובדים
27 שעברו את ההדרכה. הטופס נערך בכתב ידה של בוזגלו והדברים מתיישבים עם
28 העדויות לפיהן בוזגלו מילאה נתונים לגבי התובע, על פי מידע שנמסר לה על ידי
29 בסאם.

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 התובע העיד כי עבר הדרכה בעניין עבודה בגובה, אך לא ידע למסור פרטים אודותיה
2 וגם לא ברור מדוע עובד ניקיון או גינון נדרש להדרכה בנושא זה (עמוד 13 שורה 27 עד
3 עמוד 14, שורה 7). נוכח המסקנה לגבי דוחות הנוכחות שהנפיקה בוזגלו בהתאם
4 לדיווחיו של בסאם והן נוכח תלושי השכר שהונפקו, אין מקום לייחס משקל רב לטופס
5 שנערך על ידי בוזגלו.
- 6
- 7 27. זאת ועוד - ההמחאות שהועברו לתובע, לכאורה בגין שכר עבודה, לא נפדו בחשבונו
8 של התובע או בחשבון של מי מטעמו, אלא נפדו אצל חלפנים ("ציינג'"); עמוד 11 שורות
9 19-28). התובע העיד שפדה את ההמחאות שנמסרו לו אצל חלפנים, מאחר שאינו
10 מחזיק בחשבון בנק (עמוד 11 שורות 21-26).
- 11 שתי המחאות, זמן פרעון 10.8.12 ו- 10.9.12, נפדו בחשבונו של בסאם (ר' העתקי
12 המחאות והסבתן נספח א' לתצהיר אוחנה).
- 13 העובדה שהתובע לא פדה את ההמחאות באופן אישי לחשבונו משתלבת עם סימני
14 השאלה המתעוררים בנוגע לעצם קיומם של יחסי עובד – מעסיק. לכך יש להוסיף כי
15 אין בעדות התובע, אשר טען שההמחאות נפדו אצל חלפנים, כל הסבר לכך שהמחאות
16 מסויימות נפדו על ידי בסאם.
- 17
- 18 28. המסמך האחרון מטעם התובע הוא מכתב הפיטורים. כפי שתואר לעיל, המכתב הוא
19 בחתימתו של אוחנה ובשולי המסמך מופיעה חתימתו של התובע, אשר אישר את
20 קבלת המכתב (חתימה זו זהה לחתימה המופיעה בתצהיר התובע). כאמור, על פי הדין,
21 הצגת מכתב פיטורים יוצרת חזקה לפיה העובד פוטר, כך שהנטל להוכיח אחרת עובר
22 לשכמי המעסיק (עניין אליאנס שנזכר לעיל). במקרה שלפנינו ביתר שאת, מוטל על
23 הנתבעת להראות כי על אף מכתב הפיטורים, התובע לא הועסק על ידה.
- 24 התובע לא הציג כל גרסה באשר לנסיבות סיום עבודתו, אלא הסתפק בטענה כללית
25 לפיה הוא פוטר מעבודתו ביום 4.12.13, כמפורט במכתב הפיטורים (סעיף 10 לתצהיר
26 התובע). גם מפי בסאם לא נשמעה כל גרסה לגבי נסיבות פיטורי התובע.
- 27 29. לעומת עדויות כלליות וסתומות אלה, עדותו של אוחנה בנושא היתה עיקבית וברורה
28 והיא משתלבת בכלל הגרסה לגבי נסיבות גילוי העובדה שהתובע לא הועסק בפועל על
29 ידי הנתבעת. כאמור, על פי עדותו, בעקבות שיחה שאוחנה קיים עם בוזגלו, נודע לו
30 שאין במדרשה כל עובד בשם סלטי מרואן (התובע); סעיף 21 לתצהיר אוחנה). למחרת

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 אותה השיחה אוחנה הגיע למדרשה ודרש לראות את התובע, בסאם יצא וטען שיחפש
2 את העובד, אך חזר לאוחנה וטען שהתובע לא נמצא. בהמשך היום בסאם התקשר
3 לאוחנה והודיע לו שמצא את התובע בסניף "ארומה" במדרשה, וכי השניים התקוטטו
4 ביניהם והוא מבקש לפטר את התובע. בסאם הפנה את אוחנה לבוזגלו, שאימתה בפניו
5 את טענותיו של בסאם. לאחר שיחה זו, בוזגלו התקשרה לאוחנה ביחידות וטענה בפניו
6 שהתובע לא היה במדרשה וכי האירוע שהוצג על ידי בסאם לא התרחש (סעיפים 22-
7 24 לתצהיר אוחנה, עדות אוחנה בעמוד 16 שורה 30 עד עמוד 17 שורה 14, תמליל נספח
8 ב' 2 לתצהיר אוחנה). אוחנה העיד שחשש להתעמת עם בסאם בנושא, והנפיק הודעה
9 על פיטורי התובע מבלי שהתובע עמד בפניו (סעיף 27 לתצהיר אוחנה).
- 10 גרסתו של אוחנה לפיה בוזגלו מסרה לו שהתובע אינו עובד במדרשה וכן הטענה לפיה
11 היא חוששת מבסאם ומבקשת שאוחנה יפטר אותה, מתיישבת עם תמליל השיחה
12 שהציג אוחנה ועם מסרונים שהוחלפו בין אוחנה לבוזגלו. כמו כן ובניגוד לגרסתו
13 הסתומה של התובע, עדותו של אוחנה היתה עיקבית ומלאת בפרטים המתיישבים
14 לכלל תמונה קוהרנטית.
- 15 30. אוחנה נחקר לגבי הנסיבות שבהן חתם על מכתב פיטורים לעובד שלא הכיר ובנסיבות
16 העניין, כאשר על פי העדויות, הנפקת דוחות הנוכחות ואף התלושים נעשו באופן שוטף
17 על ידי עובדיו של אוחנה ולא על ידו באופן אישי, הסברו מתיישב עם כלל גרסת
18 הנתבעת ועל כן יש לקבלו. על פי עדות זו, מכתב הפיטורים נכתב על ידי אוחנה,
19 כשלטענתו, בשלב זה כבר נודע לו שהתובע כלל לא עבד בנתבעת וכתיבת המכתב באה
20 לשם קץ ל"העסקה" זו. אוחנה נחקר בעניין הנפקת מכתב הפיטורים והעיד כך (עמוד
21 17 שורות 13-26):
- 22 י"ש. פיטורים של עובד, אתה יכול להסמיך מישהו אחר לחתום במקומך?
23 ת. לא, אני חותם אבל אני לא תמיד בודק מי זה הבנאדם.
24 ש. אם מחר יגיע אליך מכתב פיטורים שרשום עליו פיטורים של רמי אוחנה,
25 אתה תחתום בלי לבדוק?
26 ת. יש לי אחראי על משכורות, חשב שכר בחברה, הוא מביא לי מסמכים לחתום,
27 רוב העובדים שאני חותם על הפיטורים – את רובם המכריע אני לא מכיר. יש
28 לי עובדים בירושלים אני לא יודע איך הם נראים. יש לי גם עובדים בזיכרון
29 ובנתניה. יש עובדים שאני מכיר ויש שלא. ברופין הכרתי את כל העובדים מלבד
30 התובע כי המשרדים שלי היו שם.
- 31 ש. והם נקלטים ומפוטרים מבלי שתדע?
32 ת. בוודאי, אני חותם אבל אני לא מכיר אותם ולא אמור להכיר אותם. הם באים
33 לחודש עבודה בנתניה אני אמור להכיר?

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 ש. כשחתמת פה על מכתב הפיטורים לסלטי, היית מודע למסמך הזה?
- 2 ת. חתמתי עליו בטעות ולא בפניו. זה בסאם לקח את זה אליו. זו היתה טעות
- 3 החתימה שלי שם."
- 4
- 5 ור' גם בעמוד 18, שורות 10-21 :
- 6 ש" לפני רגע אמרת שחתמת בטעות על המכתב של סלטי, מפנה לסעיף 27
- 7 לתצהירך, תאשר לי שהחתימה שלך על מכתב הפיטורים נבעה מחשש ולא
- 8 מטעות.
- 9 ת. הטעות נבעה מהחשש.
- 10 ש. אתה משדרג את התשובה שלך? זה גם טעות וגם חשש?
- 11 ת. הכל התערבב שם. הכל נכון.
- 12 ש. מה החשש שהיה לך?
- 13 ת. אני הסברתי, בסאם החזיק את הגינון ברופין וכדי שלא יגרם נזק לרופין
- 14 ולחברה, היה חשוב שבסאם יצא ברוח טובה ממקום העבודה, כי הוא רצה
- 15 להמשיך לעבוד, הוא היה ראש צוות, זו משרה משמעותית אצלי, והיה חשוב
- 16 לגמור את זה ברוח טובה, הכוונה לבסאם. ניסיתי לגמור איתו ברוח טובה,
- 17 אח"כ הוא גנב לי את האוטו, ותבע ממני את הפיצויים.
- 18 ש. נתת לו מכתב המלצה?
- 19 ת. יכול להיות, אני לא זוכר. הכוונה היתה לגמור איתו טוב ושילך ולא לגרום לו
- 20 נזק."
- 21
- 22 31. להשלמת התמונה, אוחנה הבהיר כי אף שהתברר לו כי התובע לא עבד במדרשה בפועל,
- 23 הוא לא היה מעוניין להגיש נגדו ונגד בסאם תביעת השבה מאחר שרצה לסיים את
- 24 יחסיו עם בסאם ברוח טובה, וכלשונו "החלטתי לסיים עם בסאם בטוב". אוחנה
- 25 הבהיר שבמקרה של מעורבות במעילה מעין זו, כל עובד אחר היה מפוטר על אתר, אך
- 26 נוכח יחסיו עם בסאם ותפקידו של בסאם, הוא בחר שלא לפטרו מיידית, אלא באופן
- 27 מושכל ו"ברוח טובה" (עמוד 18, שורות 6-9):
- 28 "נתתי לו את המכתב בהנחה שנגמור את כל הסאגה הזו כי הסיפור איתו היה
- 29 קשה והפיטורים לא היו דבר קל, הוא החזיק את כל האחזקה של הגינון ברופין
- 30 וההחלפה היתה קשה, והוא הכיר את העבודה שם וזה היה במטרה לסיים את
- 31 הסיפור כי עבדו עוד אנשים אצלי מהמשפחה שלו ורציתי לסיים את זה."
- 32 ובהמשך (עמוד 19 שורות 24-30):
- 33 ש" מדוע לא ראית לנכון להגיש תביעת השבה נגד אותו עובד?
- 34 ת. כי אני הסברתי לך. מיד אחרי כהחלטה עקרונית החלטתי לסיים עם
- 35 בסאם בטוב למרות הגניבה. התביעה שלכם לפיצויים לא היתה כ"כ
- 36 הרבה שנים אחרי. מיד אחרי שתבעתם את הפיצויים הגשנו תביעה
- 37 שכנגד. אני כהחלטה החלטתי לסיים את זה, לא ללכת למשטרה, זו
- 38 היתה טעות, ולסיים בטוב. זה הוכח כטעות.

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 ש. אם לא היתה מוגשת תביעה ע"י סלטי לא היית מגיש את התביעה?
2 ת. לא הייתי מגיש אבל זו טעות."
3
- 4 32. כאמור, מכתב הפיטורים מטיל נטל כבד על הנתבעת להוכיח שלא פיטרה את התובע
5 וכי התובע לא שימש כעובד בפועל.
6
7 לאור מכלול הראיות והעדויות שנשמעו, בשים לב לכך שגם בוזגלו חששה מבסאם
8 ובנוסף, הנתבעת העסיקה גם קרובי משפחה של בסאם, מתקבלת הטענה לפיה אוחנה
9 ביקש להמנע מעימות עם בסאם. הן אוחנה והן בסאם העידו באופן עיקבי לגבי
10 התפקיד החשוב שמילא בסאם בנתבעת. בסאם ניהל את תחום הגינון במדרשה
11 והנתבעת העסיקה במקום גם מספר קרובי משפחה של בסאם (אחיו). הצדדים גם
12 העידו שהיתה ביניהם רמת האמון גבוהה ונראה כי היחסים היו הדוקים וקרובים,
13 מעבר לקשרי עבודה רגילים (ר' עדות אוחנה עמוד 18 שורות 9-6, עמוד 19 שורות 10-
14 16, סעיפים 12-13 לתצהיר בסאם).
15
- 16 בנסיבות העניין, הטענה לפיה אוחנה נענה לבקשתו של בסאם והנפיק לתובע מכתב
17 פיטורים על רקע רצונו להמנע מנוק לנתבעת ולעבודה השוטפת במדרשה (') בסאם
18 החזיק את הגינון ברופין וכדי שלא יגרם נזק לרופין ולחברה, היה חשוב שבסאם יצא
19 ברוח טובה ממקום העבודה") היא סבירה ומתיישבת עם הגיונם של דברים. יתרה
20 מזאת, אוחנה אף מסר בידי בסאם מכתב המלצה (נספח ב' לתצהיר בסאם) וגם צעד
21 זה מתיישב עם הטענה לפיה אוחנה לא ביקש להתעמת עם בסאם, אלא לסיים את
22 היחסים בין השניים ברוח טובה "ולגמור את כל הסאגה הזו" כטענתו.
23
- 24 משזו המסקנה, מתקבלת גם הטענה לפיה אוחנה לא העביר לתובע את מכתב
25 הפיטורים באופן אישי ולמעשה, גם אם התובע חתם על המסמך אין פירוש הדבר כי
26 התובע עבד בפועל או שהחתימה נעשתה בנוכחות אוחנה.
27
- 28 33. לסיכום, דבריה של בוזגלו, לפיהם התובע לא עבד במדרשה, נאמרו בזמן אמת כשהיא
29 בבחינת "משיחה לפי תומה", באופן חופשי. דברים אלה, יחד עם המסרונים ששלחה
30 בזמן אמת, ובהצטרף לעדותו של מכלוף, מביאים למסקנה לפיה התובע לא עבד בפועל
31 במדרשה. זאת ועוד, עדותו של התובע בעניין עבודתו בשירות הנתבעת לא היתה
32 אמינה. גם עדותו של בסאם לעניין מקום עבודתו של התובע ודיווחי הנוכחות שמסר
33 בעניין התובע, היתה מתחמקת ובלתי עקבית. אשר למסמכים שהוצגו, אין לתת להם

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

- 1 משקל. דווחי הנוכחות נערכו על ידי בוזגלו, מפיו של בסאם, ותלושי השכר נערכו על
2 ידי מחלקת שכר, אך לא תאמו לימי העבודה בפועל, כפי שעלה מדוחות הנוכחות
3 וכאמור, נסמכו על דיווחי נוכחות כפולים שאין להם כל אחיזה בעובדות. גם טופס
4 ההדרכה נערך על ידי בוזגלו.
- 5
6 לגבי מכתב הפיטורים שנכתב על ידי אוחנה, מתקבל ההסבר שמסר לפיו לא רצה
7 להתעמת עם בסאם והחליט לסיים היחסים עם בסאם ברוח טובה. ויודגש, התובע לא
8 הבהיר מה היה הרקע לפיטוריו ובאילו נסיבות הוא פוטר מעבודתו ונמסר לו מכתב
9 הפיטורים. כמו כן מקובלת הטענה לפיה אוחנה לא העביר לתובע את מכתב
10 הפיטורים. כך שגם אם התובע חתם על מכתב הפיטורים הדבר לא נעשה במעמד
11 אוחנה ואין פירוש הדבר כי הוא שימש כעובד בפועל.
- 12
13 34. לאור האמור, הנתבעת עמדה בנטל ההוכחה הנדרש והוכיחה כי התובע לא עבד
14 בשירותה, במדרשת רופין.
- 15 לאור מסקנה זו, נדחית התביעה לתשלום זכויות כעובד (פיצויי פיטורים, דמי הודעה
16 מוקדמת ופיצוי בגין אי ביצוע הפרשות לקרן פנסיה) ויש לקבל התביעה שכנגד.
- 17 35. הנתבעת עתרה להחזר הסכומים שהוצאו מכיסה שלא כדין וכן עתרה לפיצוי כללי
18 נוסף. התביעה להחזר כספי נתבעה מכח חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979
19 והן מכח פקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן – פקודת הנזיקין או הפקודה): עילת הגזל
20 - סעיף 52 לפקודה, תרמית - סעיף 56 לפקודה וכן הפרת חובה חקוקה - סעיף 63
21 לפקודה.
- 22 אין מקום לדון בתביעה מכח פקודת הנזיקין, שכן היא אינה מצויה בגדר סמכות בית
23 הדין לעבודה. עם זאת, הנתבעת זכאית להחזר הכספים ששילמה לתובע, מכח העילה
24 החוזית העומדת לה, בהתאם לחוק עשיית עושר ולא במשפט.
- 25 36. הנתבעת הציגה אישור ממשרד רואי החשבון של החברה, מיכאל ויצמן, לפיו עלות
26 העסקתו של התובע עמדה על סך של 45,277 ₪ לשנת 2012 ו - 68,370 ₪ לשנת 2013
27 (נספח ג' לתצהיר אוחנה).
- 28 הנתבעת לא זימנה את עורך המסמך להעיד ועלכן אין מקום להספק בסכומים שצוינו
29 במכתב רוה"ח. בנסיבות אלה, יש לפסוק לזכות הנתבעת את הסכומים שהוצאו
30 מכיסה, בגין שכר ונלוות, לכאורה לתובע, לגביהם אין כל מחלוקת וכמפורט בתלושי

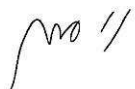

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 27826-09-14

1. השכר (נספח ד' לתצהיר אוחנה): 43,655 ₪ בשנת 2012 ועוד 65,737 ₪ בשנת 2013.
 2. סך הכל 109,392 ₪.
3. מאחר שהתובע אישר שקיבל את ההמחאות ופדה אותן (התובע הסב את מרבית
 4. ההמחאות), ומאחר שבסאם הוא שדיווח על עבודתו של התובע, יש לראות בשניהם
 5. כמי שחבים בהחזר הסכומים שהוצאו מהנתבעת שלא כדין ולחייבם בהחזר הסכום,
 6. ביחד ולחוד.
7. 37. אין מקום להוסיף ולפסוק לזכות הנתבעת פיצוי נוסף בגין עגמת נפש (ברכיב זה נתבעו
 8. 30,000 ₪).
9. הכלל הוא כי פיצוי בגין עגמת נפש ייפסק במשורה, ואין זה המקרה המצדיק פסיקת
 10. פיצוי נוסף לנתבעת, מעבר לסכום שהוצא מכיסה שלא כדין. הדברים נכונים גם לעניין
 11. זכאות הנתבעת לפיצוי בשל הפרת אמון (השוו: ע"ע (ארצי) 1889-05-16 מועצה
 12. מקומית מג'אר - גאנס, 19.12.17).
13. סוף דבר 38.
14. א. התביעה לפיצויי פיטורים, תמורת הודעה מוקדמת ודמי גמולים לפנסיה
 15. נדחית.
16. ב. התביעה שכנגד מתקבלת באופן חלקי ועל הנתבעים שכנגד לשלם לתובעת
 17. שכנגד 109,392 ₪.
18. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית מאמצע התקופה הרלוונטית (1.3.13)
 19. ועד למועד התשלום בפועל.
20. ג. הנתבעים שכנגד ישאו בהוצאות התובעת שכנגד, לרבות שכ"ט עו"ד, בסך
 21. 15,000 ₪ שאם לא ישולמו בתוך 30 ימים, ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

ניתן היום, כ"ב סיוון תשע"ח, (05 יוני 2018), בהעדר הצדדים.

 דגית ויסמן, שופטת